

vilkaarene paa Arbejdspladserne. Tidligere var Forholdet saaledes, at Lønnen aftaltes mellem de enkelte Arbejdsgivere og Arbejdere eller, vel rettere, Lønnen fastsattes af Arbejdsgiverne alene, og Følgen blev de slettest mulige Forhold for Arbejderklassen.

Den af Arbejderklassen rejste Bevægelse for at samle Arbejderne i politiske og faglige Organisationer har imidlertid ofte stødt paa Modstand fra de besiddende Klassers Side, og i Tidernes Løb er der gjort mange Forsøg paa at sprænge Arbejdernes Organisationer dog hidtil uden Held, og nye Forsøg paa Sprængning eller paa at svække de faglige Organisationer vil uden Tvivl ogsaa mislykkes i Fremtiden.

Da nogle af Indremissionens Tilhængere midt under den store Lockout i 1899 vedtog at oprette „Kristeligt dansk Fællesforbund“, blev dette opfattet som et Forsøg paa at sprænge eller svække vore faglige Organisationer. Fra Missionens Side er der nemlig ofte udtalt Had til den moderne Arbejderbevægelse, rimeligvis fordi denne gennem sit Oplysningsarbejde gør det vanskeligere for Missionen at faa den Magt over Arbejderbefolkningen, som den gerne ønskede. Det maa heller ikke glemmes, at „Kristeligt dansk Fællesforbund“ arbejder efter ganske andre Principper end vore faglige Organisationer, og at dets arbejdende Medlemmer ofte under Lønkampe er optraadt som Strejkebrydere.

Hvad specielt Sagen mod „Kristeligt dansk Fællesforbund“s Medlemmer i Esbjerg angaar, skal vi oplyse, at der mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer i Esbjerg bestaar bindende Aftaler om Løn- og Arbejdsvilkaar. Disse Aftaler overholdt „Kristeligt dansk Fællesforbund“ ikke, idet Lønnen til Arbejderne var ringere og Arbejdstiden længere end hos Byens øvrige Arbejdsgivere. Da en saadan Tilstand var faretruende for de overenskomstmæssige Forhold i Esbjerg, maatte de forskellige interesserede Fagforbund gribe til den Udvej at forbyde sine Medlemmer at arbejde for „Kristeligt dansk Fællesforbund“s Medlemmer. Den egentlige Hensigt hermed var saaledes at skabe samme ordnede Arbejdsforhold hos „Kristeligt dansk Fællesforbund“s Medlemmer som hos Byens øvrige Arbejdsgivere for derved under lige Vilkaar at tilvejebringe sunde og gode Arbejdsmuligheder for saavel Arbejdsgiverne som Arbejderne i Esbjerg. Da „Kristeligt dansk Fællesforbund“ kun vilde forhandle herom, naar Fagforeningene forud vilde fraskrive sig Retten til at kræve, at de Arbejdere, der staa som Medlemmer hos „Kristeligt dansk Fællesforbund“, ogsaa skulde staa som Medlemmer i Fagforeningen, og da disse ikke mente at kunne indgaa herpaa, var Kampen mellem „Kristeligt dansk Fællesforbund“ og Fagforeningene uundgaaelig.

Fagforeningerne er i øvrigt absolut konfessionsløse, de samler Medlemmerne om økonomiske og sociale Spørgsmaal, der er fælles uden Hensyn til religiøse Meninger eller politisk Opfattelse. Men vore Organisationer kan ikke finde sig i, at Missionens Tilhængere ved at melde sig ud af Fagforeningerne og ind i Fællesforbundet søger at ødelægge det store Arbejde, der er gjort for at skabe Arbejderklassen et Værn imod hensynsløs Udbytning. Naar Missionen handler saaledes, tager den direkte Parti for Kapitalisterne og stiller sig fjendtligt overfor Arbejderne og maa forstaa, at de organiserede Arbejdere paa dette Punkt vil bekæmpe den med de Midler, der staa til Raadighed. Naar man derfor vil dømme om de Kampe, der senere har været ført mellem „Kristeligt dansk Fællesforbund“ og Arbejdernes faglige Foreninger, bør det ikke glemmes, at det er Missionen, der har kastet Handsken til Arbejderne og derfor er ansvarlig for Følgerne.

P. F. V.

Carl F. Madsen.

Hans Jacobsen.